

مصدق: مطبوعات

(۳)

برگرفته از کتاب «مصدق» نوشته علی جان زاده، صفحه ۲۸۱. ناشر این کتاب انتشارات همگام و تاریخ نشر در صفحه اول سال ۱۳۵۸ ذکر شده است.

مصدق و آزادی مطبوعات

دکتر محمد مصدق از معدود کسانی بود که در دوره زمامداری خود، انتقادهای و مخالفتها را با راحتی تحمل می‌کرد و حتی در پاره‌ای موارد از آنها به دلیل انتقاد صحیح و اصولی تشکر می‌کرد. معروف است که مصدق با وجود چهره ضدامپریالیستی و ضد کمونیستی‌اش، بیش از هرکس دیگر طاقت تحمل نیروهای چپ را داشت. در زمان او روزنامه‌های متعددی در مخالفت با حکومت جبهه‌ملی ایران منتشر می‌شد که مصدق مانع کار هیچیک از آنها نمی‌شد.

یکی از دشمنان آزادی و نوکران استبداد، نصرت‌الله معینیان در صفحه ۳۷ کتاب «قیام در راه سلطنت، درباره انتشار می‌نویسد مصمم شدیم که روزنامه آتش را عصرها منتشر کنیم. سپس تصمیم گرفتیم یک همکاری و هم‌آهنگی میان مطبوعات بوجود آوریم. مجله آسیا، روزنامه مهرملت، روزنامه انجمن، روزنامه نگاران ملی، آتشبار شرق، شلاق، نبرد ملت، عقاب شرق و چند روزنامه دیگر که بطور جداگانه با حکومت جبهه‌ملی مخالفت می‌کردند، از آن جمله بودند. این روزنامه‌ها در آن زمان به روزنامه‌های نفتی معروف بودند. در زمان حکومت دکتر مصدق، حزب توده نیز روزنامه‌های شهباز، بسوی آینده، نوید آزادی، جوانان دموکرات، مجله صلح، گپوتر صلح، چلنگر، دژ جرس، قوس و قزح، رنگین‌کمان، شجاعت، بانگ مردم، رنج و گنج، سرود فردا، دنیای امروز و چند روزنامه دیگر را منتشر می‌کرد و تا آنجا که می‌توان حدس زد حدود ۷۰ روزنامه مخالف در زمان مصدق منتشر می‌شد که همگی به دکتر مصدق حمله می‌کردند و پس از کودتای ننگین ۲۸ مرداد نیز تقریباً همه آنها خاموش شدند، تا مین آزادی بیان برای دستجات چپ و راست از دیگر امتیازاتی بود که در طول ۲۷ سال گذشته فقط در حکومت مصدق مورد نظر بوده است. رویهمرفته در زمان مصدق ۳۷۳ روزنامه مخالف و موافق منتشر می‌شد اما در سال ۱۳۴۳، هنگامیکه عده‌ای خواستند به مناسبت درگذشت همسر مرحوم مصدق، تسلیتی در روزنامه چاپ کنند، روزنامه‌ها فقط به این دلیل که اسم مصدق در آن‌گهی بود از چاپ آن خودداری کردند، چرا که اختناقی شدید بروسائل خبری مملکت حاکم شده بود.